

O A D K O

Obchodná akadémia
Dolný Kubín

študentský časopis

2020/2021

Obchodná akadémia očami prvákov

Opýtali sme sa našich prvákov prečo si vybrali práve obchodnú. Čo sa im tu páči a čo nie a či sú s výberom spokojní. Väčšina odpovedí sa opakovala, preto sme vybrali tie najčastejšie.

-
- Na obchodnú akadémiu som šla lebo ma táto škola zaujala na burze stredných škôl tým, že žiaci sa na škole nielen učili, ale sa aj zapájali do rôznych aktivít a podujatí.
 - Rozhodovala som sa aj na základe toho, že po maturite mám možnosť uplatniť sa v práci, ale aj ísť na vysokú školu. S výberom školy som spokojná.
 - Tak ja som si ju vybrala preto, lebo som chcela ísť smerom ekonomika a administratíva. Chcela som ju v Dolnom Kubíne lebo tam sa mi veľmi páčilo, bola tam príjemná atmosféra, príjemní ľudia, ako naozaj ma oslovila. Som veľmi spokojná s výberom školy.
 - Prečo OA? OA som si vybrala z toho dôvodu, že po ukončení stredoškolského štúdia budem mať možnosť uplatniť sa na trhu práce.

1.A

- Vybral som si obchodnú, lebo som nevedel kam ísť a na gymnázium nie som dosť múdry.

1.B

- Odpoveď na otázku kam na školu bola veľmi ťažká. Avšak odpoveď sme si s rodičmi vyvodili celkom bez problémov. Obchodná akadémia v Dolnom Kubíne ma má pripraviť na prax a po vyštudovaní mám lepšie uplatnenie. Preto si myslím, že toto rozhodnutie je správne.
- Po zmaturovaní sa môžem uplatniť v akejkoľvek firme.
- Na obchodnú som šla preto, lebo to chcela moja mama.
- Obchodnú som si vybrala preto, lebo tam išla aj moja sestra a veľmi si ju chválila.
- Po vyštudovaní môžem ísť pracovať alebo na vysokú školu s akýmkoľvek zameraním. Tiež sa mi na tejto škole páči to, že sa tu dá vzdelávať aj mimo školy ako napr. prax v zahraničí, výlety po Slovensku alebo do zahraničia, exkurzie a iné.

- Nevedela som kam ísť. Rozhodovala som sa medzi obchodnou a hotelovou. Na koniec som sa rozhodla pre obchodnú.

Chceli by sme sa s vami podeliť o niektoré z našich „začiatočníckych“ názorov na Obchodnú akadémiu.

1. Myslím, že som si školu vybrala dobre. Učitelia sú sympatickí a milí. Veľmi si vážime, že sú k nám tolerantní a snažia sa nám pomôcť zvykať si na novú školu. Čo sa týka odborných predmetov, zatiaľ sa zvládnuť dajú. A samozrejme spolužiaci sú skvelí.

2. Ja som s výberom školy tiež spokojná. Učitelia sú na nás veľmi milí a tolerujú naše nedostatky, ktoré sa snažíme spolu odstrániť. Sú ochotní látku vysvetliť aj viac krát, keď ju nepochopíme. Podľa môjho názoru škola nie je ťažká, len sa treba pravidelne učiť. Odborné predmety sú veľmi zaujímavé a nikdy predtým som sa s nimi nestretla.

3. Môj pohľad na učiteľov je veľmi pozitívny. Najradšej mám pani profesorku Zajacovú, ale všetci sú milí a niekedy sa vedia vcítiť do našej kože. Odborné predmety sú veľmi zaujímavé a bavia ma.

4. S výberom školy aj s učiteľmi som zatiaľ spokojná. Vedia poradiť a pomôcť keď to potrebujem.

5. Páči sa mi, že učitelia majú dobrý prístup ku žiakom. Odborné predmety sú zaujímavé ale nebaví ma NTV.

6. Ja som s výberom školy tiež spokojná. Učitelia sú na nás veľmi milí a tolerujú naše nedostatky, ktoré sa snažíme spolu odstrániť. Sú ochotní látku vysvetliť aj viac krát, keď ju nepochopíme. Podľa môjho názoru škola nie je ťažká, len sa treba pravidelne učiť. Odborné predmety sú veľmi zaujímavé a nikdy predtým som sa s nimi nestretla.

7. Veľmi dobrá škola, učitelia aj žiaci sú ako obvykle na vyššej úrovni. Niektoré odborné predmety sú ťažšie iné zase ľahšie no na všetky sa treba poriadne učiť.

8. Môj názor na OA je veľmi kladný. Učitelia sú super a nie sú moc prísni. So spolužiakmi sme jeden veľký celok - vieme si pomáhať aj sa všetci spolu porozprávať. Na odborné predmety sa zatiaľ nestážujem.

9. Učitelia sú príjemní a dobre sa mi s nimi učí. Predmety sú podľa mňa dobré. Najradšej mam ekonomiku a právo a predmet, ktorý moc nemusím je HOG. Som rád za výber OA.

10. Škola je super, v triede máme výborný kolektív, ktorý dopĺňa aj dobrá triedna pani učiteľka Jonáková. Všetci učitelia sú ústretoví a ochotní vždy pomôcť. Výber tejto školy bola správna voľba.

11. Aj keď sme sa po mesiaci v škole museli vrátiť domov a vzdelávať sa distančne, myslím si, že aj my žiaci aj učitelia sme to dobre zvládali. Učitelia sa nám vždy snažili všetko a zrozumiteľne vysvetliť aj keď to bolo zložitejšie ako keď sme v škole. Predmety ma bavia a som rada, že učitelia sú vždy ochotní pomôcť nám.

Otázky na druhákov

- **Prečo ste si vybrali práve túto školu ?**

Táto škola nás zaujala vďaka rôznym zaujímavým predmetom. Sú tu skvelé zariadené učebne a v niektorých pútajúce maľby. Máme tu výborných a najmä profesionálnych učiteľov a učiteľky, ktorí nie len, že vedia naučiť, ale dá sa s nimi aj dobre „pokecať.“

- **Čo na tejto škole máte najradšej?**

Na našej škole máme najradšej asi ako všetci študenti prestávky. Cez prestávky sa môžeme porozprávať a zabaviť. Ďalej tu máme radi školské aktivity ako je napr. Deň jazykov (cez tento deň spoznávame jazyky, ktorými sa rozpráva v Európe.)

- **Čo sa vám na tejto škole nepáči?**

Väčšina študentov by možno na túto otázku neodpovedala, no my sme sa rozhodli, že sa o svoj názor podelíme. Veľa krát sa stáva, že nefunguje Wi-fi. Nie všetky počítače fungujú, tak akoby mali. Nebudeme klamať, na tejto škole to vôbec nie je také ľahké ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať.

- **Ste radi, že ste si vybrali tento odbor?**

Hoci to na začiatku tak nevyzeralo, no myslíme si, že všetci študenti sú nakoniec radi, že si vybrali práve odbor – obchodná akadémia. Po vyštudovaní tohto

odboru máme veľa možností, kde by sme sa mohli zamestnať. Tieto možnosti sú mnohé zaujímavé a dobre platené.

- **Koho tu máte najradšej ?**

Keď povieme, že pána, ktorý nám nosí pizzu a pani bufetárku, určite by nikto na našej škole neprotestoval. Obaja nám robia tú najlepšiu a najčerstvejšiu desiatu aká len môže byť.

- **Čo kolektív/spolužiáci?**

Na začiatku prvého ročníka to bolo pre každého ťažké. Po deviatich rokoch sme prišli medzi úplne nových ľudí. Hanbili sme sa jeden druhého a nevedeli sme čo si môžeme k tomu druhému dovoliť. Neskôr sme sa trochu spoznali a každý z nás si našiel kamarátov. Síce sme spolu dva roky, ale myslíme si, že niektorí z nás si našli osobu s ktorou ako keby sa poznali celý život.

Rany minulosti

Keď som mala sedem, kamaráti mojich rovesníkov boli poväčšine deti v našom veku. Ja som si však lepšie rozumela so staršími ľuďmi. Spomínam si napríklad na tetu a uja Ostrolúckych. Obaja mali síce cez sedemdesiat, ale boli to najmúdrejší ľudia akých som kedy poznala. Teta Anežka, ma učila piecť tie najchutnejšie recepty, ktoré aj ona sama vymyslela. A jej manžel ujo Tóno ma naučil najviac karetných trikov a hier. Ďalej si ešte spomínam na babičku Elenku, ktorej sme s bratom každé ráno chodievali do obchodu nakúpiť, a ona nám za to dávala cukríky z jej tajnej skrýše. No to nebolo všetko! Svoje spomienky z detstva, a jej životné príbehy vedela porozprávať ako nikto iný. Niekedy som si pripadala akoby som bola pri nej, keď sa to stalo. Bez námahy dokázala vyličiť aj ten najmenší detail príbehu, smiala sa a užívala si každý napínavý moment svojich historiek. No občas...Keď začala rozprávať o svojom bratovi, oči sa jej vždy zaleskli od slz. Nedalo mi to a tak som sa na to opýtala tety Anežky. A ona začala „No vieš dieťa moje... Elenka sa narodila počas vojny, vtedy nebol život ľahký. Jej otecka opäť povolali, keď mala štyri, a tak žila spoločne s mamičkou a jej pol ročným bračekom v jednej jedinej malej izbičke. Ja so svojou rodinou sme žili kúsok od nich, takto to všetko viem. Ako mi hovorievala Elenka, jej mamička bola veľmi dobrá žena. Keď počas ťažkých dní nemali dosť jedla, sama nejedla, len aby jej deti nehladovali. Všetko sa však zmenilo keď im jedného dňa prišiel list, v ktorom sa písalo, že jej otecko je od posledného boja vyhlásený za

mŕtveho. Vtedy sa v jej mamičke niečo zlomilo... A Elenka mala odvtedy viac modrín ako pekných spomienok na mamičku. Za každé vyrieknuté slovo bez povolenia, za každú drobnú chybičku, za každú jednu slzu vyronenú za jej oteckom prišla opäť bitka... Jej mama nechcela aby sa o ňom hovorilo a ani naňho spomínalo, bolo to pre ňu zakaždým znovuo tvorenie hlbokkej rany. Elenka to nikdy nemala ľahké. O rok neskôr keď sa jej mamička už pomaly začínala vyrovnávať zo smrťou jej manžela...sa stala tá najhoršia vec aká sa kedy mohla stať. V jeden večer Elenka pripravovala vaňu horúcej vody na pranie oblečenia kým jej mamička chystala oblečenie. Malý trojročný Janko pobiehal okolo nich. V tom niekto zaklopal... bola som to ja. Privítala som sa s Elenkinou mamou a v tom... sme počuli čľupnutie, a tenký krátky výkrik. Všetci sme pribehli k tej vani, no už sa nič nedalo robiť... bezvládne telíčko sme vytiahli a snažili sa ho zachrániť, no počuli sme už len tichý trpký výdych. Potom si už pamätám len na žalostný výkrik, ktorý patril Elenkinej mame. Stačila len chvíľka nepozornosti aby vyhasol mladučký živôtik...Bola to moja vina! Keby som tam vtedy nebola prišla..." Teta Anežka sa v tej chvíli strašne rozplakala. „ Išla som si požičať len hlúpy hrniec! “ „Teta prosím vás už neplačte, nemohli ste za to " nedokázala som viac počúvať ten bolestný plač. Bolo mi jej tak strašne ľúto. V hrdle sa mi vynorila hrča, ktorá mi nedovolila už nič viac povedať len mlčky sedieť. „Môžeš ma prosím na chvíľu nechať? Musím sa trocha upokojiť" myslím, že upokojiť som potrebovala aj ja, bol to pre mňa tak

trocha veľký nával informácii, ktorý som potrebovala stráviť. Koniec príbehu som už poznala, teta Elenka sa aj s jej mamičkou presťahovali k strýkovi do Ameriky. O štyri roky, keď mala teta Elenka jedenásť sa vrátili späť na Slovensko. Doma žila teta Elenka s jej mamičkou v tichej domácnosti, jej mamu to doslova skosilo a jej vtedajší hnev z manželovej smrti, nahradil bolestivý smútok, ktorý nemal konca. Po ďalších šiestich rokoch teta Ela konečne našla šťastie a v sedemnástich sa vydala za svoju životnú lásku uja Miša. Podľa mojej babky to bol ten najšťastnejší pár aký kedy poznala. Narodili sa im 3 deti. Dve dievčatká, dvojčatá, a jeden chlapec. Všetci traja súrodenci teraz žijú v Amerike a idú po stopách svojho prastrýka, riadia jeho firmu, a budujú si tam kariéru. Čo sa týka tety Elenky a uja Miša žijú spolu šťastne a budúci rok oslavia 65 výročie sobáša.

Žiačka druhého ročníka

JESEŇ

**Chladivá atmosféra prichádza
ako včera tak i dneska,
slnko priskoro zapadá,
jeseň v tom tichu píska.**

**Listy pomaly padajú.
Všetkými farbami striedajú,
ako včera tak i dneska
mrazy z rána nás hrejú.**

**Všetko vtáctvo odchádza
do krajín neznámych.**

**Čakajú samé tajnosti
úsmevov detí všetkých.**

**Jeseň tá vzácna a iná
každého do spánku omámi.**

**Ako včera tak i dnes
i medzi jasnými hviezdami.**

Rebeka Janetová

Škola počas karantény

Nový deň a nová správa,
čoraz ťažšie sa mi vstáva.
Na nete už beží vrava,
korona vraj tu zostáva.

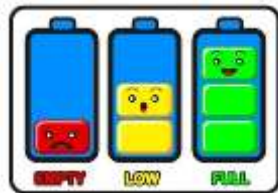

Na mobile správa cinkne,
šok mi celým telom mykne.
Otvorím ju, nedýcham,
malý testík, už je tam.

Neumytá, neprebratá, rozmýšľať sa snažím,
odrazu si, neviem prečo, časy v škole vážim.
Z maličkého testíka obluda sa vyklíula,
štvorku ako známku zaň bez milosti vyplíula.

To ma jemne prebralo,
energie ubralo.
Natieram chlieb, do úst vkladám,
v duchu ticho zanaďavam.

Mobil blinkať nestíha,
správa správu prebija.
Toto urob, tamto tiež,
kam to poslať, to už vieš.

Robím čo mi káže škola,
nestíham nič robiť doma.
Domácnosť mi celá stojí,
drez sa riadom rýchlo plní.

Odrazu päť hodín bije,
mama ďalšie rúško šije.
Na ústa ho nasadím,
čiapku k nemu doladím.

Po celom dni von vychádzam,
a nový svet nespoznávam.
Sama idem, nikde nikto,
v dedinke to celkom stíchlo.

To mi až tak neprekáža,
aspoň do mňa nik nevráža.
Cesta prázdna bez ľudí,
nikdy ma neodpuďí.

Vyvenčená kráčam domov,
s hlavou novou, prečistenou.
Vykúpem sa, napapám, do postele líham,
o konci tohto prekliatia už ďalšiu noc snívam

Čo sa bude zajtra diať
a či plány mám?
Prečítaj si to odznova,
odpoveď ti dám.

Autor Diana Strečoková 3.B

5.ročník študentov po stopách totality

Študentky našej školy sa opäť stali súčasťou projektu Študenti po stopách totality, ktorý organizuje nadácia Milana Šimečku.

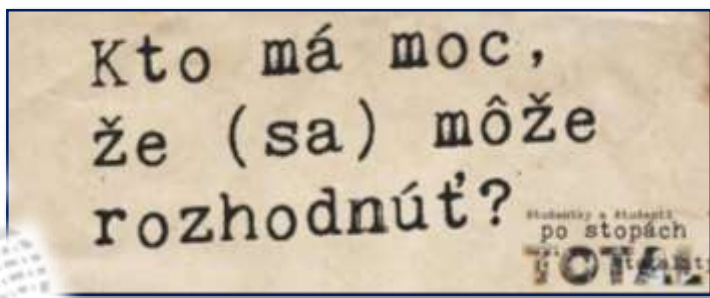
Tento rok je už piaty ročník a jeho témou je

„KTO MÁ MOC, ŽE (SA) MÔŽE ROZHODNÚŤ?"

Napriek pandémie sa do tohto ročníka zapojilo 7 stredných škôl zo Slovenska aby mohli spolu preskúmať históriu Československa.

Online konferencia sa uskutočnila 19. - 20. 10. 2020. Konferencie sa zúčastnili naše 3 študentky - Veronika Šlachtová, Nika Kyselová, Lara Dizdarevič z III. A.

Konferenciu viedli dvaja lektori, s ktorými zažili plno aktivít, prednášok a spoločných hier. Plné nových vedomostí a zaujímavosti pracujú so svojim školským tímom, pod vedením p. uč. Mgr. Janky Andrisovej, na svojom novom projekte. Tešíme sa čo si pripraví tento rok.

3 žiačky III. A triedy sa tento rok zúčastnili na súťaži Mladý Európan s perfektným výsledkom!

Na celoslovenskom kole sa zúčastnilo 13 škôl a z toho OA bola ako jediná odborná škola.

Všetky ostatné školy boli gymnáziá.

Aj napriek tomu sa umiestnili na krásnom 5. mieste. Na 1. mieste skončilo gymnázium z Košíc, ktoré patrí medzi najlepšie na Slovensku.

DIEVČATÁM SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

Vyspovedali sme Veroniku Šlachtovú, ktorá bola jedna zo súťažiacich.

- **Ako ste sa s babami pripravovali na súťaž?**

Bolo to náročné, pretože to vyžadovalo prípravu hlavne mimo vyučovania keďže sme sa súťaže zúčastnili ako jediná odborná škola a gymnázium má tieto vedomosti zahrnuté vo vyučovacom procese. Učenie bolo zdĺhavé, no keď sme vyhrali regionálne kolo tak nás to povzbudilo a motivovalo.

- **Dostali ste sa až na celoslovenské kolo, ktoré prebiehalo inak ako minulé roky. Ako to prebiehalo v tejto nezvyčajnej situácii?**

Celoslovenské kolo býva zvyčajne v neznámom meste s pobytom na viac dní, no momentálna situácia to neumožňuje a tak sme išli do Trstenej do Europedirect a súťaž sa konala online prostredníctvom zoom-u.

- **Z akých častí sa skladá táto súťaž?**

Ako prvé sme písali test, druhý v poradí bol vedomostný kvíz a ako poslednú aktivitu sme prezentovali prezentáciu, ktorá bola o Chorvátsku a tá sa zaradila medzi najlepšie prezentácie z celoslovenského kola.

- **Čo ti dala súťaž?**

Súťaž ma obohatila o vedomosti ktoré som nadobudla, naučila ma sústrediť sa, ísť si za cieľom a nepoľaviť. Pri prezentácii som sa naučila vedieť sa predieť.

- **Čo by si na záver odkázala mladším spolužiakom, ktorí by sa do súťaže chceli zapojiť no boja sa?**

Mladším žiakom by som odkázala, že ak majú chuť sa naučiť niečo nové, tak nech sa neváhajú prihlásiť, pretože je to skvelá skúsenosť do života ako nadobudnúť nové vedomosti a vedieť vystupovať.

Maturant slobodný, dospelý mladý študent s hrdo pripnutou a žiariacou smaragdovo-zelenou stužkou. Študent, ktorého život sa začína uberať tým „dospeláckym“ smerom. Životom plným nevyspytateľných chvíľ a situácií. Áno, je to určitý spôsob vstupu do dospelosti. Práve pri týchto slovách si každý predstaví tú slávnosť – slávnosť oblekov, kravát, zmien dievčat na dámy, úsmevných spomienok aaaa teda stužkovú. Prijemnú stredoškolskú slávnostnú udalosť, kde pre každého maturanta je dôležitým krokom prijatie stužky vzbudzujúcej nádej pred maturitnou skúškou. Aj študenti našej školy boli plní očakávania, čo im končiaci ročník štúdia priniesie, plní príprav a nedočkavosti. A verte, priniesol im „dramatické“ obraty, množstvo obáv a strachu ako každému jednému z nás. Práve tento rok priniesol do nášho života nepríjemnú, na druhej strane veľmi poučnú situáciu, ktorá ovplyvnila aj správny smer maturitného ročníka. Doslova ho vykoľajila z tých správnych koľají, k čomu sa práve študenti IV. A triedy postavili a zareagovali už naozaj tak, ako dospelí ľudia. Svoj sen, byť tým pravým maturantom/maturantkou nezhodili ako epidemiologická situácia chcela, a v obmedzenom počte ľudí zorganizovali v priestoroch našej školy nezvyčajnú výnimočnú udalosť. Udalosť, ktorá sa týkala samotných študentov maturitného ročníka.

S úprimnými pohľadmi, slovami a vystrojením v slávnostných kostýmoch a šatách, stáli pred hybnými silami našej školy, a netrpezlivo očakávali pripnutie smaragdovo-zelených maturitných stužiek.

V mnohým našich srdciach chvel smútok a radosť zároveň. Radosť, že sme sa mohli stretnúť a užiť si náš „veľký deň“, aj keď nemohol byť taký tradičný. Cítili sme aj smútok, že pri nás nemôžu stáť ľudia, ktorí nás počas štyroch rokov povzbudzovali, viedli a učili, ako kráčať ďalej a s hrdosťou zvládať každú jednu prekážku – rodičia. Aj keď si každý povie „Je to tvoj veľký deň. Je to deň o nás!“. Ale verte, títo ľudia by vám tam veľmi chýbali. Naše úsmevy a pohľady plné očakávania zakrývali rúška. Oči však žiarili ako hviezdičky a my všetci sme si v mysli vybavovali ako 36 mesiacov, 1 095 dní, 26 280 hodín a viac ako milión minút ubehlo tak neskrotne divo a rýchlo. Každý sa pýtal... Kedy som vymenil hračky za učebnice? Kedy som začal snívať a sny si plniť? Kedy som si prestal užívať detstvo a vstúpil do dospelosti? Kedy som začal splývať s davom? A vlastne Čo sa stalo za tie tri roky, že som schopní/-á urobiť tak vážne kroky? Nuž zmenili sme sa. Z detí na dospelých mladých ľudí, schopných vyjadriť svoj názor a ísť správnym smerom ďalej a ďalej. Spomínali sme a uvedomovali si, že za tak krátky a zároveň priveľmi rýchly čas, sme si k sebe našli cestu a zažili neprebádané dobrodružstvo.

Uvedomovali si váhu slov: „Keď vyrastieš, už nie je cesty späť. Myslím, že práve vtedy, sa každý z nás čudoval, že sa dokážeme správať tak dospelو. Veríme, tento náš čas, množstvo dní a samotný maturitný ročník 2020/2021 ostane v pamäti každého jedného z nás ešte priveľmi dlho.

Práve 2. október bol pre nás ako dar do tohto neskrotného obdobia. Veľmi príjemné a symbolické stužkovanie sme prijali nielen my – študenti, ale aj učitelia a vedenie školy. Touto cestou sa im chceme poďakovať za tak príjemný, dojemný a spoločne strávený deň, ktorý pre nás „iných“ maturantov bol v dnešnej situácii veľmi vzácny. Práve stužky, ktoré naši krstní rodičia pokrstili, a ktoré nám boli triednym profesorom pripnuté, sa už hrdo týčia na našich hrudiach. A my, tohtoroční maturanti, veríme, že práve ony nám prinesú šťastie úspešne ukončiť štúdium na Obchodnej akadémii v Dolnom Kubíne. Náš deň D nás donútil si totiž uvedomiť, že nepotrebujeme veľkú oslavu, drahé šaty či obleky, pokiaľ sme mohli stáť jeden vedľa druhého a spomínať, silno veriť a dúfať, že zvláštne časy súčasnej situácie sa čoskoro pominú. Nevieme, čo bude zajtra, nemáme istotu, že spolu ešte budeme môcť byť a práve to nás núti vážiť si spoločne prežité okamihy viac než kedykoľvek predtým.

Aj keď rúška, boli odlišné, rovnako ako my, stužky,
hrdo žiariace na našich hrudiach sú rovnaké a plné
nádeje v lepší zajtrajšok.

maturita maturita
maturita maturita
maturita maturita
maturita maturita
maturita

Každý rok si dňa 17. novembra pripomíname Deň študentstva. Tento rok sme si ho ale pripomenuli netradične. Všetci z pohodlia svojho domova s obmedzeniami a opatreniami a poväčšine aj s myšlienkami, kedy toto všetko konečne skončí. Sme vzdialení od svojich spolužiakov/čok (ktorých vidíme len prostredníctvom video-hovorov), kamarátov/tiek, a tiež aj od svojich známych a od svojej rodiny. Určite nám veľmi chýbajú a chceme sa s nimi čo najrýchlejšie stretnúť. Aj vyučovanie prebieha netradičnou, nám už známou on-line formou. Každý sa na to pozerá inak. Niektorí to berie poctivo a iní to má všetko na háku a tzv. „prežíva“ so 4-kami. Pomaly sa ale situácia začína utišovať. Väčšina žiakov a aj učiteľov očakáva deň, kedy my žiaci zasadneme do lavíc a naši učitelia nás budú môcť učiť priamo v triedach, tak ako kedysi. Zo začiatku to budú náročné dni a aj týždne plné skúšania a písomiek, aby sme dostali aspoň nejaké známky, ktoré sa nám započítajú do priemeru. A preto to dobehne všetkých tých, ktorí to počas on-line výučby zanedbávajú. Berme to všetko tak, ako keby sme sa nachádzali priamo v škole a tým si plnili aj povinnosti ako domáce úlohy a iné. Lenivosť je silná a je veľmi ťažké ju prekonať, no pokiaľ sa neprekonáme nedosiahneme nami vysnívané ciele.

INTERNATIONAL STUDENTS DAY

Bez vzdelania sa ťažko uplatníme v zamestnaní. Ak ešte svoje ciele nemáme, je načas, aby sme si ich našli, pretože oni nás posúvajú vpred. Verím, že spoločnými silami to všetko zvládneme a čoskoro sa uvidíme „zoči voči“.

Naša školská rada si tento deň pripomenula citátmi:

„Pouč sa zo včerajška, ži pre dnešok, dúfaj v zajtrajšok.“

Albert Einstein

„Keď sa jedny dvere zatvoria, otvoria sa ďalšie; ale často hľadáme tak dlho a poľutovaniahodne na zatvorené dvere, že nevidíme tie, ktoré sa nám otvorili.“

Alexander Graham Bell

Sudoku

Cieľom je doplniť čísla od 1 do 9 tak, aby sa neopakovali v riadku, stĺpci ani v štvorci.

1	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Kakuro

Cieľom je vyplniť políčka číslami od 1 do 9 tak, aby súčet políčok v každom riadku aj stĺpci súhlasil s hodnotou v sivom políčku. Čísla sa nesmú opakovať v riadku ani v stĺpci.

	3	4				16	3	
3					4			
			22					
9					7			
		24						
		22						
	23							
	17					16	12	
16				12				
17					17			

Ako dobre poznáte slovenské hrady a zámky?

Identifikujte a napíšte číslo k názvu hradu na vyznačené miesto.

1

2

3

4

5

6

A. Bratislavský hrad	D. Nitriansky hrad
B. Bojnický zámok	E. Spišský hrad
C. Trenčiansky hrad	F. Hrad Strečno

Správne riešenie: A5,B3,C1,D6,E4,F2

O A D K O

Obchodná akadémia
Dolný Kubín

